

क.प्र.३२

विष्णुमहस्रनाटभाष्य

६९८/सं. ३५६

2

१६११७

११/१०/१७

॥ अथ विष्णुसहस्रनामभाष्यप्रारंभः ॥ श्रीरामः ॥ श्रीः ॥

॥ हिपेति बापुभट्टदत्ताराचि ॥

①

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावना निवसर्वशः ॥ युधिष्ठिरः शांतनवं पुनरेवाभ्यभाषत् ॥ १ ॥ युधि
 स्थिर उवाच ॥ किमेकं देवतं लोके किं वाप्येकं परायणं ॥ स्तुवंतः कंकमर्वतः प्राक्कयुर्मानवाः शुभं ॥ २ ॥
 टीका ॥ सञ्जीवानंदरूपाय कृष्णाय अक्लिष्टकारिणे नमो वेदांतवेद्याय गुरवे बुद्धिसाक्षिणे ॥ १ ॥ कृष्णहै
 पायनं व्यासं सर्वलोकहितैरतं ॥ वेदाब्जभास्करं वेदं शमादिनिलयं मुनीं ॥ २ ॥ सहस्रमूर्तेः पुरुषोत्तमस्य
 सहस्रनेत्राननपादबाहोः ॥ सहस्रनाम्नः सत्वनं प्रशस्तं निरूप्यते जन्मजरादिशान्त्यै ॥ ३ ॥ श्रीवेशं पाय
 नो जनमेजयमुवाच ॥ श्रुत्वेति ॥ धर्मानभ्युद्यनिश्रेयसहेतुभूतान् वेदलक्षणानशेषेण काल्पितान् पावना
 निपापक्षयकराणि सर्वशः सर्वप्रकारैः श्रुत्वा युधिष्ठिरो धर्मपुत्रः शांतनवं शांतनुसूनुं भीष्मं सकलपुरु
 षार्थसाधनमत्प्रयासमनत्प्रफले मनुक्तमपि कृत्वा पुनरेवाभ्यभाषत् प्रश्नं कृतवान् ॥ १ ॥ युधि
 स्थिर उवाच ॥ किमेकं देवतं देवमित्यर्थः ॥ स्वार्थतद्धितविधानात् ॥ लोके लोकनहेतुभूते समस्त
 विद्यास्थाने उक्तं ॥ किं वाप्येकं परायणं ॥ परमयनं प्राप्त्यर्थं परायणं ॥ अस्मिन् लोके एकं परायणं च किं
 यदाज्ञया प्रवर्तते ॥ सर्वे यस्मिन्नीरीक्षते ॥ भिद्यते हृदयं थिष्ठिद्यं ते सर्वं संशयाः ॥ श्लोयं ते
 वास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे ॥ यस्य विज्ञानमात्रेण च आनंदलक्षणो मोक्षः ॥ प्रा
 प्यते ॥ यद्विद्वान्निविभेति कदाचन कुतश्चनेत्यर्थः ॥ १ ॥ यस्त्रविष्टस्य न विद्यते पुनर्भवः
 ॥ यस्य च वेदनात् वेदं भवति वा ॥ देवः भवति ॥ यद्विहाय परः पंथाः नृणां नास्ति ॥ इति युक्त

२

३

(3)

अनंतदेशतः कालतो वस्तुतश्चापरिच्छिन्नं पुरुषात्तमेत्तराक्षराभ्यां कार्यकारणाभ्यामुक्तं नाम
 सरस्त्रिणास्तुवत्तं गुणानसंकीर्तयन् सततोस्थितो निरंतरमुक्तः पुरुषः पूर्णत्वात् पुरीशयना
 दासवसर्वदुःखातिगो भवेदिति सर्वत्र संबध्यते उत्तरोक्तो केन चतुर्थप्रश्नः समाधीयते तमे
 व चार्चयन् वाद्यार्चनं कुर्वन् नित्यं सर्वेषु भक्तिभजनतात्पर्येण तथा पुस्तममव्ययं विनाश
 विक्रीयारहितं ध्यायन् अर्घ्यंतराचनं कुर्वन् ॥ ५ ॥ ॥ तमेव चार्चयन् नित्यं भक्त्या पुस्तमम
 व्ययं ध्यायन् स्तवन्नमस्यश्च यजमानस्तमेव च ॥ ५ ॥ ॥ अस्तवन्नपूर्वोक्तं नमस्पन्नम
 स्कारं कुर्वन् पूजाविशेषभूतमुभयं स्तुतिः नमस्कारं तत्राणं यजमानः पूजकः फलभोक्ता
 अथवा अर्चयन् नित्यं इनेनाभयविधेयमभिनमयते ध्यायन् स्तवन्नमस्यन्निति मानसं वा
 चिकं कायिकं बोध्यते त्रितयं प्रश्नं परित्यज्य तैस्त्रिभिः पादैः ॥ ५ ॥ ॥ अनादिनिधनं विष्णुं सर्व
 लोकमहेश्वरं लोकाध्यक्षं स्तवन्नित्यं सर्वदुःखातिगो भवेत् ॥ ६ ॥ ॥ अनादिनिधनं शब्दाव
 विकाररहितं विष्णुं व्यापन् शीतं सर्वेश्वासौ लोकाद्यत इति लोकोद्देश्यवर्गस्तस्पृशति यत्तृणां
 ब्रह्मादीनामपीश्वरत्वात् सर्वलोकमहेश्वरस्तं लोकं दृश्यं स्वभाविकेन बोधेन साक्षात् २

(3A)

धो

त्र पश्यतीति लोकाध्वस्तः तं नित्यं निरंतरं स्तवन् सर्वदुःखातिगो भवेदिति त्रयाणां साधारणं फलं वचनं
 सर्वाण्यः ध्यात्मिकादिदुःखान्पतीत्यगच्छतीति सर्वदुःखातिगो भवेत् ॥ ६ ॥ ॥ ब्रह्मण्ये सर्वधर्मज्ञं
 लोकानां कीर्तिवर्द्धनं लोकनाथं मरुद्भूतं सर्वभूतभोक्त्रवं ॥ ७ ॥ ॥ पुनरपि तमेव स्तव्यं विशिनांश्च ब्र
 ह्मणोस्त्रध्वं ब्राह्मणाय तपसेऽप्येहितं सर्वान्धर्माणि जानातीति सर्वधर्मज्ञं सर्वलोकानां प्राणि
 नां कीर्तितं यशसि स्वशक्त्यानुप्रवेशेन वर्द्धयंतं लोकैर्नाम्यते ध्यायते लोकानुपमं तेषां शास्ते लोका
 नामीष्ट इति वा लोकनाथस्तं मरुद्भूतं विद्योत्कर्षणवत्तमानत्वात् भूतं परमार्थतः सत्यं सर्वभू
 तानां भावः संसारः यत्स काशात् भवेतीति सर्वभूतभोक्त्रवस्तं ७ पंचमं प्रश्नं समाधत्ते ॥ ॥ २
 एष मे सर्वधर्माणां धर्मो धिकतमो मतः यद्भक्त्या पुंडरीकाक्षं स्तवैश्चैन्नरसदा ॥ ८ ॥ ॥ स
 र्वेषां वेदलक्षणानां धर्माणां मेषवत्प्रमाणं धर्मो धिकतम इति मेमतोऽभिप्रेतः यद्भक्त्या तास्यैरणपुंडरी
 काक्षं पुंडरीकवत् अक्षयिण्यस्य सः पुंडरीकाक्षस्तं ह्यपुंडरीकप्रकाशमानं वासुदेवस्तं वैशुण्णसं
 कीर्तनलक्षणेः स्तुतिभिः सदा च यद्भक्त्या पूर्वकर्मचनं करोति नरो मनुष्या इति यतः एष धर्मः अ
 स्मिन्नुतिलक्षणस्यार्चनस्याधिक्ये किं कारणं उच्यते किंसादिपुरुषां तद्भक्त्या दिशकात्वादि नियमा

ना

तर

सिध्य

३

५

पेक्षत्वाधिकोकाराणं ध्यायन् कृते यजन् यज्ञेस्त्रितायां वापेर्वधन् यदा प्रोत्तितस्य प्रोत्तिकेतो संकीर्त्यकेराव
मिति विष्णुपुराणवचनात् जपेनेव तु सर्वधर्मेषु ब्राह्मणानां संशयः कुषादिभ्यत्र वा ऊर्ध्वान्मैत्रो ब्राह्मणान्
अतिशतिमानववचनं जपस्तुतिपरमो सर्वधर्मेषु परमोधर्म उच्यते अहिंसाया च भूतानां जपयज्ञः प्रवृत्ति
तइति महाभारते यज्ञानां जपयज्ञोऽस्मि इति भागवतवचनात् एतत्सर्वमभिप्रेत्येधमे सर्वधर्माणां धर्मोधि
कतमो मत इत्युक्तं ॥८॥ ॥ परमं यो मरुतेजः परमं यो मरुतपः परमं यो मरुद्ब्रह्म परमं यः परायणं ॥ १॥
द्वितीयं प्रश्नं समादधाति परमं प्रकृतं मरुद्ब्रह्म इति ज्ञेयं तपसा च सर्वा विभासकं येन सूर्यस्तपतितेजसैवः
तदेव ज्योतिषां ज्योतिः न तत्र सूर्यो भाति न चंद्रो रका मित्यादिक्रतेः यदादित्यगतं तेजो इत्यादि स्मृतेश्च परमं
तपः तपस्याज्ञापयतीति तपः तपश्च संवले कं सवर्णि च भूतानि यो मां तरो यमत्पतया मि ब्राह्मणे स वा
नियंत्स्वैक्रेते ॥ भीष्माक्षतः पवन इत्यादि तैत्तिरीयके तपतीष्ट इति वा तपः अस्पेश्वर्यमन वाङ्मि न
मिति मरुत्वं एष सर्वेश्वर इति क्रतेः परमं सत्यादित्यज्ञाणं ब्रह्म मरुनीयंतथा मरुत् परमं प्रकृतं परा
यणं पुनरावृत्तिशंकावर्जितं परमग्रहणात् सर्वत्रापरं तेज आदित्यादिकं व्यावर्तते सर्वत्रयो देव इति
विशेष्यते यो देवः परमं तेजः परमं तपः परमं ब्रह्म परमं परायणं ब्रह्म एकं सर्वभूतानां परायणमिति ॥ १॥

परं ते
कसं य

वाक्यार्थः ३

प्रथमं संसारबंधदतु नृत्तपुण्यापुण्यात्मके कर्मतकारणवाज्ञाने सर्वनाशयन्स्वयाथात्म्यज्ञानेति वाप
वित्राणां पवित्रं x 3

(4A)

पापा

सर्व

॥ पवित्राणां पवित्रयो मंगलानां वमंगलं देवतंदेवतानां अस्तानां योऽभयः पिता १० ॥ ॥ प्रथमस्य प्रश्नो
तरमाह पवित्राणां पावनानां तीर्थादीनां परमस्तु पुमान् ध्यातो दृष्टः कीर्तितः स्तुतः संपूजितः स्मृतः प्राण
तः स वानुन्मूलयतीति परमं पवित्रं रूपमात्रं योग्यमथाश्वभोगांश्चैवानुषंगिकान् ददाति ध्यायतो नित्यमप
वर्गः प्रदो हरिः विंस्पमानः समस्तानां केशानां रुनिरोपविः समुत्स्रज्या खिलं विंस्पसोऽभ्युतः किं न विंस्पते ध्याये
न्नारायणं देवं स्नानादिषु च कर्मषु प्रायश्चित्तं हि सर्वस्पृष्टतमं पितृवैकृतिः अतिपातकमुक्तोऽपि ध्यायन्निमि
षमभ्युतं भूयस्तपस्वी भवति पैतृकपावनः आलोय सर्वशास्त्राणि विचार्य पुनः पुनः इदमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो ना
रायणो हरिः हरिरिकः सदा ध्येयो भवद्भिः सत्यसंस्थितः कामित्येवं सदा विप्रापवंति ध्यायंतिकरावं भिद्यते ह
दयग्रंथि छिद्यंति सर्वसंशयाः स्तीयंति वास्पकर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे यन्नामकीर्तनं भक्त्या विनापनम
नुत्तमं मे त्रेयाशेषपापानां बालुनामिव पावकः अत्रोनापियन्तामि कीर्तिते सर्वपातकेः पुमान् क्मु
च्यते सद्यः सिद्धत्रस्तैर्मगैरिति ध्यायन्कृतयन् यज्ञस्त्रेतायां चापरैर्वयन् यदा ज्ञोति तदा ज्ञोति कत्वो
संत्पकेशवं हरिं रतिपापानि द्रष्टवित्तेरपि स्मृतः अनिच्छयापि संस्पृष्टो हृत्पेवै पावकः ज्ञानतोऽज्ञा
नतो वापि वास्तु देवस्य कीर्तित्वात् तत्सर्वा विलयं यांति तोयसंलवणं यथा यस्मिन् अस्तमतिर्नयाति
नरकं स्वर्गोपि यच्चिंतनेन विघ्नो यत्र निवेशितात्मा मनसो ब्रह्मोपि ताकात्मकः मुक्तिं वेत्ति यस्मिन् अस्तमतिर्नयाति

१६

२२

नामेव

नास्तेव

यांपुंसां दशात्मययः किंचित्तद्वयं प्रयाति विलयं तत्राच्युते कीर्तिते शमाया तं जलं वक्ते स्तमसो भास्करो रथः हां त्ये कले
 श्रद्धा घस्प नाम संकीर्तनं हरि नामैव नामैवै मम जीवनं कले नस्ति वनास्ते वै गतिरन्यथा स्तुत्वा विष्णुं वास्तु देवं वि
 पापो जायते नरः विष्णो संपूज्य नान्ति सं सर्वपाप प्रणाश पति सर्वदा सर्वकालेषु नास्ति तेषां मंगलं येषां हृदि स्थो भ
 गवान् मंगलाय तनं हरिः गंगा स्नान स रुस्तेषु पुष्कर स्नानं कोटिषु यस्यापं विलयं यांति स्मृते न शपति तदशौ प्राय
 श्चि तान्पने कानि तपः कर्मात्मकानि वै याति तेषां मरीचाणां कृष्णानुस्मरणं परं कलिकलुषं मत्सु ग्रं नर
 कार्ति प्रदं नृणां प्रयाति विलयं सद्यः सकृद्यत्रानुसंस्मृतेः सकृत् स्मृतो विगो विंदो नृणां जन्म शतैः कृ
 तं पापराशिं दुरुत्याशु क्लेशाणि मिवानतः यथा हि स पशुः कक्षं दुरुति सानिलः तथा चित्तस्थितो विष्णु
 र्योगिनां सर्वा कृति विषं जनाई नं भूतपति जगज्जुस्मरन्मनुष्यः सततं महा मुनेः ३ः खानि सर्वाण्यप रंति साध
 यत्पशेष कार्याणि च यान्यभीषिते करावत्रा विहाय द्विषया सक्रमानसः कृत्वापि सकलं पापं गोविं
 दं संस्मरन् ह्यचिः वास्तु देवे मनो यस्य जपतो मावर्णादिषु तस्यांतरायो मे त्रेय देवं प्रत्वादिकं फलं लोकत्रयाधि
 पति म प्रति म प्रभावमीषं प्रणास्य शिरसा प्रभु विष्णु मीशं जन्मांतर प्रलय कल्प सहस्रजातं प्राणं प्रणा
 शमुपयाति न स्पृशेत् एकोपि कृष्णस्य सकृत् प्रणामो दशाश्वमेधावष्टयेन तु स्यः दशाश्वमेधी पुनरेति
 जन्म कृष्ण प्रणामी न पुन र्भवाथ १ अतसी पुष्प संकाशं पीत वासस मभ्युतं येन मस्पति गोविंदं न तेषां वि

४
 हरः
 (5)
 लृ

(5A)

द्यतेभयं शाब्देनापिनमस्कारः प्रयुक्तश्चक्रपाणये संसारस्त्रुजबंधानां मुद्धरेजनकरोदिसः इत्यादिक्रतिस्मृतीति
हासपुराणेषुः मंगलं सरवंतसाधनंतत्ज्ञापकं च तेषां मयि परमानंदलक्षणं परममंगलमिति मंगलानां मं
गलं देवतं देवतानां च देवानां देवः द्योतनातिभिः समुत्कर्षणवत्तमानत्वोत्तमूतानां व्ययुरहितः पिता ज
नको यदिवः सराकं देवतामिति लोके वाक्यार्थः एकदिवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वमापी सर्वभूतां त्वात्मा क
र्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षिभित्तकेवलो निर्गुणश्च येऽत्राणां विधाति पूर्वयो वैवेदाः श्व प्राणिना
तितस्मै तं देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुर्वैशरणमरु प्रपद्ये इति श्वेताश्वतराणां मंत्रोपनिषदि सयं देव
तेत्तर एकमेवा द्वितीयमिति ब्रह्मयोग्येन नुकथं मेकदिवः जीवपरमेश्वरयोरभेदेन तत्सृष्ट्या तदेवानु प्रावि
शत् एष इरुप्रविष्टः ज्ञानवाग्नेय इत्यादिभ्यः श्रुतेभ्यः अविश्रुतस्य परस्य बुद्धिप्रवृत्तिसाक्षित्वेन प्र
वेशश्च वणादभेदः प्रविष्टानामिति तत्र भेदात् परानिकत्वमिति चेत् तत्र एको देवो बहुधा सन्निविष्टः एकः
सन् बहुधा विवारः त्वमेको सि ब्रह्म ननु प्रविष्ट इत्येकस्येव बहुधा प्रवेशश्च वणात् प्रविष्टानां परस्य नभेदः
हिरण्यवाम इत्यष्टौ मंत्राः कस्मै देवाय स एवैकलोकोपे भेकदेवतप्रतिपादकास्तैस्त्रयीकोऽग्निर्धैको
भूवनं प्रविष्टो रूपं प्रतिरूपो बभूव वै बरिश्च सूर्यो यथा सर्वलोकस्य वक्तृनी लिप्यते वाक्तृषेवा ह्यदोषैः रा
कलया सर्वभूतां त्वात्मा एकं रूपं बहुधा यः करोति तं मत्सत्त्वं ये तु पशंति धीरास्तेषां स्रवं वैशाश्वलं

रे
रु
रुपं

4

नेतरेषां नित्येऽनित्यामां चेतनश्चेतनानां एको बहूनां विदधातिकामासु तमात्मस्त्वेतु परंपति धीरास्तेषां शान्तिः
शाश्वतीनेतरेषां शान्तिं ब्रह्मवाइदमेक एवासीदिकमेव तदेकं सन् नान्योस्ति प्रष्टेत्यादिबृहदारण्यके अनेनेदेकं मनसो त २
जवीयः तत्रको मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यत इति ईशावास्ये आत्मावा एक इदमेक एवाग्र आसीन्नाम्य
(6) किंचनमिषत्सर्वेषां भूतानामंतः पुरुषः सम आत्मानि विद्यात् एकं स द्वि प्राबहुधा वदंति एकं स तं बहुधा क
ल्पयंति द्यावाभूमिजनयन् देव एकः एको विममे द्वि तिरित्येदे मि रित्यादिभ्यस्ते त्तीयके एको द्वाधार
भुवनानि विश्वा इति क्रमे देवाः कलशाखायां स देवसाम्ये दमग्र आसीत् एकमेवाद्वितीयं ब्रह्ममिति
छांदोग्ये हरिकः सदा ध्येयो भवद्भिः सत्त्वसंस्थितैः आमित्येवं सदा विप्रापवत ध्यात केशवं आश्वघोषे
एतु देवानामेकस्त्वं पुरुषात्तमं धन्यश्चासि महावाक्ये लोकान्यास्तिकश्चनेति हरिवंशे स्यष्टिश्चित्यंत
करणान् ब्रह्मविष्णुशिवात्मिकां स्वसंज्ञां याति भगवान् एक एव जना इमे तस्मान् न विज्ञानमृतेति स्तिकं वि
लोकदाचित् द्विजवस्तु जातं विज्ञानमेकं निजकर्मभेदै विभिन्नचित्ते बहुधाभ्युपेतं सर्वभूतस्थितं यो मां भज
त्येकत्वमास्थितः विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणो गविहस्तिनिश्चयादि अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थितिः
यदाभूतदृष्ट्यभावमेकस्त्वं मनुपश्यति यथा प्रकाशयत्येकः सर्वधमनिपरीत्य न्यमामेकं शरणं
ब्रजेत्येवमादिरतिपनिषत्सु भवति मनोमहात्परव्यापनीयश्रुतिः यदै किंचनमनुभवति ५

श्रुति

(61)

द्रेषजमिति मनुन चोक्तं सर्वभूतस्वमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि संपश्यन्तात्मया जीवः स्वराद्यमधिगच्छतीति स्थितिस्थितकारिणी ब्रह्मविष्णुशिवात्मिका स संज्ञायामि गवानिक एव जना ईनः तस्मान् न विज्ञानमृतोस्ति किंचित् क्वचित् कदाचित् द्विजवास्तु जातं विज्ञानमेकं निजकर्मभेदैर्बिभन्नचित्ते बद्धधाभ्युपेतं ज्ञानं विभुद्वं किमलं विशोकमशेषलोभादिनिरस्तसंगे एकं सदेकं परमं परशं सवा सुदेवानयतोस्ति किंचित् यदा समस्त देवेषु पुमानेको व्यवस्थितः तदा हिको भवांश्चाहमित्ये तद्विफलं वचः सीतनीलादिभेदेन यथेकं दृश्यते नमः श्रान्ते दृष्टिभिरात्मा पितथैव सन्न दृश्यक दृश्यक एकः समस्तं यदि हास्ति किंचित् तत्ततो नास्ति परं ततोऽन्यत् सोऽहं सत्वं सच सर्वमेतदात्मस्वरूपं त्यजभेदमोऽहं इतिरितस्तेन स राजक्ये स्तत्याजभेदं परमार्थे दृष्टिः सकलमिदं सत्त्वं वास्तु देवः परमपुमान् परमेश्वरः स एकः इति मतिस्वला भवत्पनंते दृश्यगते ब्रजता किंवा यद्द्वारा न्यथा हिव सथा सर्वसत्यमेती ही वीकसः अहं भवो भवंतश्च सर्वे नारायणात्मकं विभूतयस्तयास्तस्पता सामेव परस्परं आधिक्यं नूनता बाध्य बाधकत्वेन वर्तते भवानहं व विष्वात्मने कमेव दिकारणं जगता स्पजगत्पथे भेदेना वां वस्थिते व त्वया यद्भयं दत्तं तद्दत्तमभयं मयामतो विभिन्नमात्मानं द्वाष्टं मर्दुसिं करं सोऽहं सत्वं जगच्चेदं सदेवासुरमानुषं अविद्यामोहितात्मानः पुरुषाभिन्नदर्शित इति विष्णुपुराणे विष्णोरन्यंतु यश्पति

६

यमात्राणामेव कुतर्कमतयो मूढाः पच्यन्ते नरके पारं ध्रुः यमूढोद्गरात्मानोभिन्नं पश्यन्ति मांस्तरं त्र
 ह्याणं वतथातेषां ब्रह्महत्यासमं त्वघं इति भविष्योत्तरपुराणमरुश्वरवचनं तथा च हरिवंशो केलासयात्राया
 मरुश्वरवचनं आदिस्त्वं सर्वभूतानां मध्यमं तंस्तथा भवाम्भूतः सर्वमश्वद्विष्वंकीयसर्वं विलीयते अहंत्वं
 सर्वगोदिवत्वमेवाहं जनाईनं आवयोतरं नातिराधैरथे जगत्पत्तेनाममानितवगो विंदमानिके
 महांति च तन्निवममनामानिनात्रका यो विचारता त्वज्यासा जगन्नाथसे वास्तु मम गोप्येते य
 श्वत्वां द्विषते लोके समां द्वेष्टि न संशयः त्वद्विस्तारो यत्ते देवा अहंभूतपतिस्तथा नत्तदस्ति विभो देवयत्ते
 विरहितं क्वचित् १०॥ ॥ यतः सर्वाणि भूतानि भवंत्यादि युगागमे यस्मिंश्च प्रलयं यांति पुनरव्युत्तये ॥ ११
 ॥ ॥ यदासीद्वर्तते यच्च यच्च भाविजगत्पत्तेः सर्वं त्वदेव देवरां सर्वं किंचित्त्वद्यानत्तिश्यादिवाक्यं न्येकत्वं
 प्रतिपादकानितदेवतं प्रकृतस्पोपलक्षणमुच्यते यतो अस्मात्सर्वाणि भूतानि भवंत्युज्वंति आदि
 युगागमे यस्मिंश्च प्रलयं यांति पुनर्भूय एवेत्यवधारणार्थः नान्यस्मिन्नित्यर्थः युगहृत्तये महाप्रल
 ये च कारणमध्वेपियस्मिंस्तिष्ठंति यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते येन जातानि जीवन्ति यत्प्रयंत्यमि
 सं विशतीति श्रुतेः ११ ॥ ॥ तस्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूयते विस्मानामसरुस्त्रे मष्टाह
 पापभयापहं १२ ॥ ॥ तस्येवं तद्विस्तस्येकदेवस्य लोकप्रधानस्य लोकनेरुतुभिः प्रतिपाद्यस्य

(१)

६

जगन्नाथस्वरूपतेमहीपालविष्णोर्वीपनशीलस्पनाम्नांसस्त्रं पापंभयंवापत्तंतीतिपापभयायहं
मतःशृणुकाग्रमनोभूत्वाऽवधारय एकस्वैवसमस्तस्वप्नश्रुतौ द्विजसत्तम। नाभ्नां बहुलं त्वं लोकाना
मुपकारकं शृणुनिमित्तशक्तयोनाम्नं मेदिन्यस्त उदीरणान् विभिन्नान्येवसाध्यंतेफलानि द्विजसत्तम
यच्छक्तिनामयतस्यततस्मिन्नेवस्ततिसाधकंपुरुषव्याघ्रसौम्यकृशुवस्तधिति विष्णुधर्मवचनात्
यद्यपिपरस्परत्रलणःषष्ठीगुणक्रियाजातिरुदानांशुप्रवृत्तिरुत्तानांनिमित्तशब्दादीनांवाभाव
स्तथापिसगुणोब्रह्मेणिसविकारिचसर्वात्मत्वस्तिपांशुप्रवृत्तिरुत्तानांसंभवात्सर्वेषिशब्दा
परस्मिन्पुंसिवर्तते१२॥ ॥ यानिनामानिगोपानिनिर्व्यातानिमहात्मनः कृषिभिः परिगीता
नितानिनिर्व्यामिभूतये१३॥ ॥ तत्रयानिगोपानिगुणयोगात्प्रवृत्तानितेषुयानिविरव्यातानि
त्रसिद्धानिकृषिभिः मंत्रदग्भिः परिगीतानिपरस्मत्ततः परमेश्वरव्यानेषुतत्रतत्रपरिमिता
निमलांश्वासोवात्माचेति यत्रान्नोति यदादृतेयत्रातिविषयानिरुयत्रास्यसंततोभावस्तस्मा
दात्मेतिकीर्त्यतइतिवचनादयमेवमहानात्मेतिमहात्मातस्याचित्तभावस्यतानिनिर्व्यामि
भूतयेपुरुषार्थवस्तुष्यसिद्ध्येपुरुषार्थवस्तुष्यार्थिनामितिअत्रनामसदस्त्रेषुआदित्यादि
शब्दानामर्थांतरेप्रसिद्धानांआदित्याद्यर्थानांतविभूतीत्वनतदमेदातस्वैवंस्ततिरितिप्रसि

७

ॐ

७

य

धार्थप्ररुणोपिस्ततिभूतात्मानं द्वियथात्माचंद्रियात्माचप्रधानात्माः तथाभवान् आत्माचपरमात्माचत्व
 मेकः पंचधास्त्रितः ज्योतीषिविष्णुर्भुवनानिविष्णुर्वचनानिविष्णुर्गिरियोदिराश्वनद्यः समुद्राश्वसए
 वसवोयदस्तिनास्तिचविप्रर्व्यतिविष्णुपुराणे आदित्यानभरुंविष्णुरित्यारम्भाऽथवक्रं नैतिकंज्ञाने न३
 नतवामेर्ज्जनविष्णुर्मासुमिदं कृत्स्नमेकांशेनचित्तोजगत्सत्यंतेनश्रीगीतोपनिषत्सुभगवत्तेवाकं
 त्रैलोक्येदंविश्वमिदंवरिष्ठं पुरुषएवेदमित्यादिक्रतुभ्यः विश्वादिशदानांपुनः कृतानांअपिदृष्टिर्भेदनाथ
 भेदान्पुनरुत्संश्रीपतिमाधिवादीनां इत्येकत्वपिराधुमेदान्पुनरुक्तं अर्थैकानेपौनरुक्तंपन पौनरुक्तं
 दोषानाम्नासहस्रस्यकिमेकं देवतंमितिदृष्टवैविषयत्वात्त्रयत्रतत्रपुलिंगशष्टप्रयोगस्तत्रवि त
 त्सुविशेष्यत्रत्रिनिंगशष्टस्तत्रदेवताविशेष्यत्रनपुंसकलिंगतत्रत्रह्यविशेषणीयं यतःसर्व शब्दत्र
 णिभूतानिइत्यारम्भजगदुत्पत्तिरिच्छितिरयत्रैकारणस्यत्रैकारणकदेवतत्वेनाभिहितत्वात् आदौज योगः
 मयावधं ब्रह्मविश्वशब्देनोच्यते१३ ॥ ॥ ॐविश्वंविष्णुर्वषट्कारभूतमव्यभवत्प्रभुः भूतकृत्कृतभट
 त्रिकोभूतात्माभूतभावनः१ ॥ ॥ अथातःपारंभानिविश्वस्यजगतः कारणत्वेनविश्वमित्युच्यते
 त्रसंआदौतुविश्वमितिकार्यशब्देनकारणग्रहणंकार्यभूतविश्वंदिनात्मभिरूपपन्नास्ततिविष्णोर्दि
 तिदृशयितुंयद्वापरस्मात्पुस्यान्निन्नेमिदंविश्वंपरमार्थतः त्रवीप्योनिस्तेनविश्वमित्यभि ७

कारणविदंष्वादीनां

(81)

धीयते ब्रह्मैवेदं विश्वं मिदं बरिष्टं पुरुष एवेदं विश्वमित्पादिक्रतेः तद्विन्नेन किंचित् परमार्थसदस्ति अथ विशती
 ति विश्वं ब्रह्म तत्र विश्वं सृष्ट्वा तदेवानु प्राविशत् इति क्रतेः किंचित् संहृतो विशान्तिभूतानि यस्मिन्निति विश्वं ब्र
 ह्म यत्प्रयत्नमिदं विशतीति क्रतिः तथा हि सकलजगत्कारणभूतमेष विदेशात् 'स्यत्रावितं विशतीत्युभयथापि
 विश्वं ब्रह्मेति क्रतेः नैविकेतो मत्कं प्रष्टवान् अन्यत्र धर्मा सुयत्रा धर्मादिपारम्पसर्वदेवो यत्पदमामनंति तपा
 निसर्वाणि च यद्वदंति यद्वदंति ब्रह्मवयं वरंति तेषां संप्रसादात् त्रवीम्योमित्येतत् एतच्चेवाक्षरं ब्रह्म एतच्चेवाक्षरं
 परं एतच्चेवाक्षरं ज्ञात्वा धोयदिद्वेति तस्य तत् एतच्चेसत्यकामः परं वा परं ब्रह्म यदाकार इत्युपक्रम्य यः पुनरे
 नं त्रिमात्रेणोमित्येतेनेवाक्षरेण परं पुरुषमभिधायीत ओमित्येति ब्रह्म ओमितीदं सर्वं तद्वाचं कुना
 सर्वाणि पाणिनि संहरणान्येव ओंकारेण सर्वा वाक्यसंहरणेति एते द्वे सत्यकाम परं वा परं ब्रह्म यदाका
 रः इत्युपक्रम्य यः पुनरेतन्मंत्रेण ओमित्येतेनेवाक्षरेण परं पुरुषमभिधायीत ओंकार एवेदं सर्वं ओं
 मित्येतदक्षरमिदं सर्वमित्युपक्रम्य प्रणवो ह्यपरं ब्रह्म प्रणवश्च परः स्मृतः अपूर्वनिंतरो वा ह्योन
 परः प्रणवोऽव्ययः सर्वस्पृणवोः । ह्यादिर्मध्यमंस्तथैव सर्वं हि प्रणवं ज्ञात्वा मन्त्रकृतं तदनंतरं
 प्रणवं कीदृशं विद्यात् सर्वस्पृष्टे च वच्छितं सर्वमापि नमांकारं मत्वा धीरो न शोचति आ मंत्रो न तमात्रं
 अथैव तस्योपशमः शिवः ओंकारो विदितो येन स मुनिर्नतरो जन्म इत्यंता माडूक्यापनिषत् प्रोक्तं प्रणवार्थं

ते

त
६

विश्वानि
ब्रह्म

(9)

ओं तद्ब्रह्म ओं तद्वायुः ओं तदात्मा ओं तत्सत्यं ओं तत्सर्वं ओं तद्पुरो नम इत्यादिभिः श्रुतिभिः ओंमित्येकाक्षरं
 ब्रह्म प्रणवः सर्ववेद्युगिरामस्येकमक्षरं आद्यं तन्मक्षरं ब्रह्म त्रयीयस्मिन् प्रणिष्ठितं एकाक्षरं परं ब्रह्म
 प्रणवः तन्मक्षरं प्राणायामः परंतपः प्राणवायास्तथावेदा प्रणवपर्यवस्थिताः वाङ्मयं प्रणवः सर्वं तस्मात्
 प्रणवमभ्यसेदित्यादिस्मृतिभिश्च विश्वशब्देनोकारोप्यभिधीयते वाच्यवाचकयोरत्यंतभेदाभावादिश्व
 मित्योकार एव ब्रह्मेत्यर्थः किमेकं देवतं लोके किं वाप्येकं परायणं यतः सर्वाणि भूतानि भवंत्यादियु
 गागमे इत्यादिनायद्ब्रह्मेकं तद्विश्वशब्देनोक्तमिति व्यख्यातं तत्किं मित्याकांक्षायां विश्वरिति वच
 नात् तं तथा च ऋग्वेदेशाकलशाखायां आस्पृजन्तो नामां चिद्विक्रमस्तस्ते विश्वो सुमतिं भूजामह
 इत्यादिवाक्ये विश्वो नाम कीर्तनं सम्पत्कृत्येन प्राप्तये विहितं विवेक्षितं ज्ञोतीति विश्वु विषे व्योष्यभि
 धायिनोनुप्रत्ययं तस्परूपं देशकालवस्तुपरिच्छेदस्य इत्यर्थः ओं तर्वा विश्वतत्सर्वं व्यापनाराधणस्थित इत्यादिव्या
 ति श्रुतेः किशतेर्वानुप्रत्ययां तस्परूपं विश्वरिति यस्मात् सर्वमिदं सर्वं प्रशक्त्या मलात्मनः तस्मादिवोच्य
 ते विश्वुर्विश्रुताः प्रवेशनादिति विश्वु पुराणे व्याप्य मेरोस्सीपार्थक्रां निश्वाभ्याधेकास्त्रिता क्रमेण
 श्वाप्यसंपार्थ विश्वरित्यभि संज्ञितः यद्देशेन वषट् क्रिया वषट्कारः यस्मिन् यज्ञे वा वषट् क्रिया यज्ञो
 वे विश्वरिति श्रुतेः यज्ञो वषट्कारः वषट्काराद्भिन्नात्मनो देवान् प्रीणयती वा प्रजापतिश्च वषट्कारश्चति

५

ति
त

(१०)

वाहमिहासन्नितितत्पुरुषस्यपुरुषत्वमिति श्रुतेः पुरुषः भूरीषु उत्कर्षशास्त्रिषु सर्वेषु सीदतीति
 वा पुरुषि फलानि सुनोददातीति वा पुरुषि भुवनानि संसारसमये स्पृष्टिं त्र्यंतं करोति वा पूर्णत्वाद्वा
 पुराणत्वात् सनातनाद्वा पुरुषः पुराणात् सनातानो ब्रह्मवततो सो पुरुषोत्तम इति पंचमवेदसाक्षा
 दव्यवधानेन स्वरूपबोधेन पश्यति सर्वमिति सा सीदति रिसंज्ञायामिति पाणिनीयवचनादिन
 प्रत्ययः क्षेत्रशरीरं जानातीति क्षेत्रज्ञः आतोनुपसर्गकश्चि प्रत्ययः क्षेत्रज्ञं वापि मां विद्धि इति भ
 गवृचनान् क्षेत्रज्ञान् विद्वान् शरीराणि तिष्ठान् वेद्यथा सर्वं तां निवेत्ति स योगात्मा ततः क्षेत्रज्ञ उच्यते
 इति ब्रह्मपुराणात् स एव क्षेत्रज्ञ इति श्रुतः परमात्मा अक्षोति वरि प्रत्ययात् स्वरूपमिति एवकारात्
 क्षेत्रज्ञात्तरयोर्भेदः परमार्थतः तत्त्वमस्यादिक्रमत्त्वं कारात्त्वात् व्यवहारिको भेदः प्रसिद्धे प्रमाण
 त्वात् परमार्थत्वात् ज्ञानेन्द्रियाणिसर्वाणि विद्युद्यमनसा सरु ॥२॥ ॥ योगयोगविदानेता
 प्रधानं पुरुषेश्वरः ३॥ ॥ एकत्वभावनायागः क्षेत्रज्ञपरमात्मनोः तदवाप्यतवायोगः योगवि
 दिति विचारयंति ज्ञानं लिखंते इति वा योगः योगविदस्तेषां नियंताः नेता ज्ञानिनां योगक्षेमवद
 नादिति योगविदानेता प्रधानं प्रकृतिर्माया पुरुषो जीवः तयोश्च स्वः ३॥ ॥ नारसिंहवेषुः
 श्रीमान् केशवः पुरुषोत्तमः सर्वेश्वरः शिवस्त्वाणभूतादिनिधिरव्ययः ॥४॥ ॥ नारसिंह ५

(10A)

स्पञ्चवयवायस्मिन् तस्यंतेतद्वपुर्यस्यसन्निवपुः यस्यवहतिनित्यं वसतिश्रीः सश्रीमान् अभिरूपाः के
 शाः यस्यतिकेशवः केशाद्येनतरस्यामितिवप्रत्ययः प्रशासायायवाकश्च अश्च इश्च त्रिमूर्तयः केशास्ते
 यदशोवर्तेतरतिकेशवः केशिकथाकेशवः यस्मान्त्वयेषुष्ठात्मारुतः केशीजनादना तस्मान्त्के
 शवनाम्नात्वंतोकेगेयोभाविष्यति श्लिविष्णुपुराणेनारदकवनं दधोदरादित्वात्शशु कल्पनापुरुषा
 णाउत्तमः पुरुषोत्तमः अत्रानिघारण इतिषष्टीसमासप्रतिषेधो न भवति जात्याद्यनेपक्षया समर्थनात् यत्र
 पुनर्जातिगुणक्रियापेक्षायादृश्यकक्रियतेतत्रासमर्थनं निघेधः प्रवर्तते मनुष्याणां क्षत्रियः क्षत्र
 त्तमः गवां कर्मासंपन्नः हीरत्तमः अध्वगनांधावद्हीरत्तम इति अथवा पञ्चमीसमासः तथाच भगवन्
 यस्मात्क्षरमतीतोस्मृत्क्षरादुपिवात्तमः अतोस्मिन्नाकेवेदेवप्रथितः पुरुषोत्तमः असत्त्वसत्त्वेष्वेवसर्व
 स्पत्र भवाप्ययोः सर्वस्वसर्वज्ञानात् सर्वमनु प्रवर्तते इति भगवद्वासववचनात् सर्वः षृणोति सक
 लाः प्रजाः संहरकात्संहरयतीति सर्वः निस्त्रगुणपतयाश्च इत्वात् शिवः सत्रमेसात्तिशिवा इ
 त्येवादिनामभिरुत्तरिवस्तयते स्थिरत्वात् स्वरूपाः भूतानामादिकारणत्वादिभूतादिः प्रत्येस्मि
 न्सर्वनिर्दीयते इति निधिः कर्मण्यधिकरणेति किप्रत्ययः स एव निधिर्विशेष्यते अव्यय इति अत्र
 स्वशनिधिरित्यर्थः स्वद्वयासमीचीनं भवनं अस्पति संभवः धर्मसंस्थापनाथाय संभवामियुगेयुगे इति

पदे
 शोभेदोप
 दशादि
 ३

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com